

toldpligtige Varer; dette gælder først og fremmest med Hensyn til Fødevarer; men det gælder for Resten ogsaa til Dels med Hensyn til Klæder; det betaler ogsaa ganske sikkert ikke mere end 20 pCt. af Toldskatterne. Men paa den anden Side har Landbruget 29 pCt. af Landets Indtægt, og deraf maa vi betale Indtægtskat i samme Forhold allesammen, og det har 43 pCt. af Landets Formue, som vi alle efter samme Maalestok maa betale Formueskat af, og Landbruget maa udrede 44 pCt. af Landets Ejendomsskyld. Det er altsaa ganske klart, at hvis man gaar bort fra de indirekte Skatter og lægger Byrderne over paa Indtægterne, Formuen og Ejendomsskylden, er det Landbruget, som kommer til at betale det, som nu igennem de indirekte Skatter væsentlig Bybefolkningen betaler. Jeg tror, at naar det Regnestykke først bliver den vedkommende Samfundsklasse klart, vil det øve en modererende Indflydelse paa dens rent teoretiske Uvillie mod de indirekte Skatter og mod Tolden.

Ja, det var de Betragtninger, jeg vilde anstille overfor den højtærede Minister, og jeg mener særlig at have fuldstændig Ret til at bestride enhver Tanke om, at der særlig skulde være Frihandelsstrømninger oppe i Udlandet. Det Resultat kan den højtærede Minister kun være kommen til gennem een Ting, som er undskyldelig, for man kan jo ikke overkomme alt, idet nemlig den højtærede Minister maa læse Blade, indenlandske og udenlandske, af en ganske bestemt Farve, hvori den offentlige Mening præpareres i en bestemt Retning. Vil man vide virkelig Besked, maa man kontrollere disse Blades Fremstillinger ved at søge Oplysninger fra anden Side, og gør man det, faar man et helt andet Resultat af det end den højtærede Minister.

Effersøe: Jeg har tidligere, nemlig i Rigsdagssamlingen 1908—09, omtalt de Vanskeligheder, som det færøske Fiskeri har at kæmpe mod i Konkurrencen med de fremmede, fordi vi savne den Kapital, som de besidde i saa rigt Maal, og som er en vigtig Betingelse for et tidssvarende Havfiskeri. Jeg har ogsaa tidligere nævnt, at Færøerne til Gengæld besidde visse Fortrin, navnlig den gunstige Beliggenhed for Fiskeri og vore Fiskeres store Nøjsomhed, der aabner Mulighed for, at de ville kunne hævde sig i Konkurrencen. Imidlertid er det færøske Fiskeri dog saaledes stillet, at der er megen Grund til at paakalde Statens Bidrag til dets Udvik-

ling. Ogsaa herom har jeg talt tidligere i Rigsdagen. Ved nærværende Lejlighed ønsker jeg at udtale mig yderligere i denne Henseende, idet jeg skal fremdrage et Par Omraader, hvor Staten kan give et Bidrag til det færøske Fiskeris Udvikling og samtidig et Bidrag til Fremme af hele Landets Fiskeri. Heldigvis er det ikke store Pengesummer, det her drejer sig om.

Allerede i ældre Tid kendte Færingerne ret godt Vilkaarene for Fiskeri i de Faryande, som de den Gang med de ret ufuldstændige aabne Fartøjer kunde søge, og efterhaanden som Fiskeriet udviklede sig, kom de ogsaa godt med paa dette Omraade. Dog er der sikkert endnu meget at lære for vore Fiskere; de trænge til et grundigere Kendskab til Fiskenes Liv og Forekomst, hvorved de kunne blive satte i Stand til at drive Fiskeriet mere rationelt paa et sikrere Grundlag. Som bekendt have flere Stater, bl. a. Danmark, i de senere Aar iværksat systematiske, praktisk-videnskabelige Fiskeriundersøgelser. Jeg skal her tillade mig at udtale Ønsket om, at Regeringen vil bidrage til, at disse for Fiskeriet betydningsfulde Undersøgelser blive fortsatte. De ville nemlig muliggøre et mere rationelt, paa større Forstaaelse og derfor ogsaa paa et sikrere Grundlag hvilende Fiskeri end hidtil. De ere tillige en Betingelse for, at Fiskeriet kan udnyttes paa en mere økonomisk Maade. Kun ved Indsamling af et omfattende og paalideligt Materiale vil det være muligt at skaffe de Oplysninger til Veje, som kunne danne Grundlaget for Overenskomster mellem Staterne til Regulering af Fiskeriet, til Forebyggelse af Rovdrift, f. Eks. Bestemmelser om Forbud mod ødelæggende Redskaber, Forbud mod Ødelæggelse af Yngel og af alt for smaa Fisk. Saadanne Overenskomster ville være i særlig Grad betydningsfulde for os paa Færøerne, idet vi i høj Grad lide under de fremmedes Rovfiskeri.

Jeg maa dernæst fremhæve Ønskeligheden af, at disse Undersøgelser, som jeg venter ville blive fortsatte, i højere Grad end hidtil ville komme til at omfatte Faryandene i Nærheden af Færøerne, thi det kan ikke nægtes, at Færøerne i den Henseende hidtil have været Stifbørn. Der trænges navnlig til nærmere Undersøgelse af Torskens Vandringer og dens Forekomst paa Fiskebankerne i Øernes Nærhed. Der trænges endvidere til en Undersøgelse af Mulighederne for nye Fiskerier, og her tænker jeg for det første paa Mulighederne for Fangst af Hellefisk, som man i den senere